

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izjemi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vogove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Jugoslovansko vprašanje.

Nemci so nekaj časa veliko gibanje na Hrvatskem gledali prav prijazno — dokler so namreč mislili, da napelje to gibanje vodo na njihov mlin in jih podpre proti Madjarom. Čim pa so zapazili, da zadobiva to gibanje samostalen značaj, spreletela jih je zona in začeli so temu gibanju nasprotovati, zlasti odkar smo se oglašali Slovenci in odkar se kaže, da se tudi med Hrvati in med Srbi vrši približevanje. To zblizanje Hrvatov, Srbov in Slovencev je Nemce navdalo s strahom, ker spoznavajo, kaj bi bili Jugoslovani, ako bi se vsavarila kompaktna jugoslovanska opozicija.

Ta strah Nemcev je dobil prganantnega izraza v članku, ki ga je priobčila odlična dunajska revija „Zeit“. Iz tega članka je razvidno, v čem vidijo Nemci nevarnost za svoje gospodstvo in za svoje prodiranje na iztok in s kakimi sredstvi mislijo, da bi se nas dalo oslabiti in vzdržati pod nemškim podplatom. „Zeit“ piše med drugim:

„V najnovejšem času je zopet oživel veliko politično vprašanje, glede katerega se je že celo človeško dobo, od ustanovitve dualizma, mislilo, da je izginilo z dnevnega reda: namreč jugoslovansko vprašanje. Sicer je imela ves ta čas tako avstrijska kakor ogrska državna polovica dosti posla s svojimi Jugoslovani, a vendar samo s svojimi. Madjari niso prišli nikdar s svojimi Hrvati do mirnega, gladkega razmerja vzlic široki avtonomiji, ki so jim jo dali, vzlic poštenim prizadevanjem za pogodbo. Koliko posla so nam dali Slovenci, zadostuje, če se omeni eno ime: Celje, da se spomnimo neskončnih borb in težav. Ali v obče je imela Cislitvanska in Translitvanska na jugu samo s svojim „trdim orehom“ opraviti. Kazalo se je, da je velika razdelitev države l. 1867. razdelila hrvatsko-srbsko gibanje na eni strani in slovensko gibanje na drugi strani drugo od drugega in misliti se je moglo, da za vedno. Na tem — se je menilo — ne izpreminja ničesar ne povse jasni državopravni položaj Dalmacije . . . Ali v najnovejšem času se je ta polo-

žaj popolnoma premenil. Jugoslovansko vprašanje zadobiva iznenada zopet oni značaj, ki ga je imelo v začetku in ki ga je, kakor se kaže, samo začasno izgubilo: značaj problema celokupne monarhije. To vprašanje se bistveno razlikuje od vseh drugih narodnih vprašanj Avstrije in Ogrske. Ono je, dasi je to v nasprotju z vso dualistično uredbo, vendar postalo „skupna zadeva.“ Službeni krogi zapirajo pred tem seve oči in si maše ušesa in g. Körber izjavlja s formalizmom preprostega birokrata: kar je izven moje kompetence, to je tudi izven mojega horizonta. Ali činjenice so močnejše od papirja in nagoni rase močnejši od paragrafov.

Hrvatje, Srbi in Slovenci pozabljajo na raznovrstne protivnosti, ki jih sicer dele, in se ostentativno približujejo drugi drugim. Vladna politika, ki pospešuje ta proces zedinjenja, je državi v največji meri nevarna, naj izhaja že od Ogrske ali od Avstrije, naj bo aktivna ali samo pasivna. Kajti tu se stvarja strašen klin narodov, ki mora nekega dne razbiti dualistično državo, s tolikimi mukami najdeno obliko izravnanja avstrijskih in ogrskih sil. Kdor hoče uganiti, kar more biti v prihodnosti, si mora poklicati v spomin preteklost, prve začetke jugoslovanskega gibanja. Tedaj se je pojavilo pod imenom „ilirizma“ . . . Tisto samoljubje s katerim prav mala plemena čuvajo svoje posebnosti in jih najodločnejše branijo proti svojim najbližjim soplemenikom, razdelilo je Slovence, Hrvate in Srbe. Modra državna politika sme in mora tako stanje stvari porabiti v svojo korist; ona mora poedinim deželam in delom naroda omogočiti, da bodo sami zase v mirni osamljenosti zadovoljni. Naj se gleda, da se ustvarijo prilično nasičene narodne eksistence, da se prepreči združevanje nezadovoljnih in lačnih. Pri nas bi se dobro storilo, če bi se Slovencem pustilo, da svobodno razvijajo svoje kulturne težnje: kolikor več izobraževalnih zavodov dobe, toliko trdnjše nasipe napravijo proti svojim bratom in sosedom. Madjarom bi se moglo resno svetovati, da se pobrinejo za čim hitrejšo pomirjenje

Hrvatov, mi nismo pri tem nič manj zainteresirani, kakor oni sami. Obe vladi bi se morali, namesto da se pred jugoslovansko nevarnostjo igrata slepe miši, odkrito in brez odlašanja porazumeti, kaj naj se stori v tej res skupni zadevi. Vlade so primorane, delati narodnostno politiko, ko se stranke žal povsod omejujejo na narodno politiko.

Avstro-Ogrska ne sme dopustiti, da se na njeni meji ustanovi kaka velika jugoslovanska država in isto tako ne sme dopustiti, da se doma ustanovi kompaktna jugoslovanska opozicija. Kako moramo v balkanskih deželah itina roko ustanovitvi malih držav, isto tako moramo v svojem lastnem ozemlju delati na osamljenost malih plemen. Jugoslovansko vprašanje se mora rešiti s te in z one strani Litve, dokler so Slovenci, Hrvati in Srbi razdeljeni in dokler jih držimo razdeljene. Njihovo zedinjenje v veliko nacionalno-politično organizacijo bi bila nesreča. Ako se pogleda etnografsko karto monarhije, vidi se na jugu široka kompaktna slovanska masa od Maribora do Kotora od Gorice do Zemuna. Ako se ti štirje milijoni hkrati na edinstveno komando dvignejo, more to za celokupno državo biti dosti nevarnejše, nego so za avstrijsko polovico kdaj bile češke zadeve. Čehi so osamljeni, velik slovanski jezikovni otok ali vendar samo otok. Ali za našimi južnimi Slovani stoje narodi balkanskih držav s svojimi večnimi nemiri in hrepenenji. Ali se hoče pustiti, da iz te geografije postane — zgodovina?

Tako piše „Zeit“. V tem članku se zrcalijo nemške pretenzije in nemške bojazni. Komentara temu članku ne bomo pisali ali želeli bi, da bi vsako slovensko srce prešinila zavest, da od Celovca do Carigrada prebiva en narod, čigar bodočnost je v njegovih lastnih rokah.

podedovati. Kakor hitro je komu dolgoval dvajset frankov, je zaključil konto ter ga poravnal naenkrat, ne da bi kaj odtegnil, celo ako je moral denar v ta namen si izposoditi od drugih znancev, katerim je bil manj dolžan. Na ta način si je obdržal vedno neki gotov kredit, katerega je imenoval svoj »viseči dolg« in ker se je vedelo, da izposojeno pošteno povrne, kakor hitro mu njegovi pripomočki dovolijo, so mu radi pomagali iz zadrege, ako so mogli.

Od enajste ure dopoldne torej, ko je zapustil svoje stanovanje, da zbere svojih petinsedemdeset frankov, katere je rabil, je stolkel skupaj šele tri franke, ki so zahvaljevali svoje bivanje v njegovem žepu združenim naporom treh črk M, V in R njegovega famoznega zapisnika. Ves ostali del alfabeta je moral kakor on plačati najemščino ter moral njegovi prošnji negativno odgovoriti.

Ob šesti uri je zvonil divji apetit v njegovem želodcu h kosilu. Bil je ravno na Barrière du Maine, kjer je stanovala črka U. Schaunard je torej sklenil splezati gori k črki U, kjer je bila zanj vedno miza pogrnjena, ako je sploh tam pogrnjena bila.

Hrvatske razmere.

Praska »Politik« je prinesla razgovor s hrvatskim politikom in publicistom dr. Mazzuro o sedanjem gibanju na Hrvatskem in njega vzrokih. Dr. Mazzura je rekel med drugim: »Ustaja na Hrvatskem je napočila popolnoma spontano, brez kakega načrta ali vodstva. V našem ljudstvu že vre leta in leta. Dokaz temu je, da je že leta 1883, ravno tako kakor dandanes, izbruhnila ustaja zaradi dvojezičnih napisov po celi Hrvatski, posebno po Zagorju. Pred šestimi leti je napočila ustaja v Seničaku, kjer se je raznesla vest, da se bo na hrvatskih tleh razobesila madjarska zastava. Več kmetov in ena kmetica so bili tudi obešeni. Pred leti ob kraljevem bivanju v Zagrebu so vseučiliščniki pred Jelačićevim spomenikom zažgali madjarsko zastavo. Ne da se tedaj tajiti, da na Hrvatskem permanentno vre proti madjarski nadvladi.

Priznati se mora, da od trenutka, ko so se opozicijske stranke zedinile ter zadušile domače prepire, se je začelo obračati vedni kršitvi hrvatsko-ogrsko pogodbe iz leta 1868. več pozornosti. Pri tem se ne more tajiti, da je vplivalo nekoliko tudi dolgotrajno zavlačenje obnove finančne pogodbe in prepovedani shodi, ki so se bavili s finančno samostojnostjo Hrvatske. Da se je sprejela v dotično resolucijo tudi točka proti novi brambni predlogi, je bila le koterija, ki je opozicija ne more odobravati. Na zastavi celokupne hrvatske opozicije je več let zapisana reforma volilne pravice, ker je sedanja volilna pravica na Hrvatskem pravi unikum v Evropi.

Netivo k sedanjemu ustanku so dajala neprestana ščuvanja vsega madjarskega časopisja proti obstoju hrvatske narodnosti kot politične ednote in proti hrvatski samostojnosti. Glavni povod pa je bil takrat samo madjarski napis na novem poslopju železniškega ravnateljstva v Zagrebu ter razobešanje madjarske zastave v Zaprešiću. Cela dežela pazno sluša,

kaj dela Zagreb. Zagreb je govoril, in takoj so vzplapolali po celi deželi, zdaj tu, zdaj tam, brez načrta in brez parole nemiri, ki so se šele pozneje stopnjevali v ustajo.

Opozicija je vedno kriva, ako nastopijo v deželi taki pojavi. Kriva je hrvatska opozicija, ker je vedno opozarjala na kršenje zakona, opozarjala v časopisju, v deželnem zboru, v interpelacijah, ki se niso nikoli pripustile k meritorni razpravi. Tisti pa, ki je kršenje zakrivil, je prost vsake krivde. Naznanja se, da se delajo za železnice novi napisi madjarsko-hrvatski. To je protizakonito. Napisi v obeh jezikih so bili leta 1883. izmiti s krvjo, naj bi se ta krvavi krst pač rešpektiral. Sedanja ustaja se bo s tolikim vojaštvom v deželi brez dvojbeno potlačila, toda za koliko časa? Protizakoniti napisi se bodo pač, žalobog, zopet odstranili s silo, ako jih ne bodo hoteli odstraniti zakonitim potom.

Govori se, da na Hrvatskem ne vlada sovražstvo zoper Madjare. Za urade na Hrvatskem bi se morali imenovati le Hrvatje; ako pa je uradni jezik proti zakonu madjarski, se nastavljajo le Madjari. In tako je le naravno, da vidi Hrvat v vsakem Madjaru tistega, ki mu odjeda kruh. In tak bi naj bil njegov prijatelj in brat!

Na Biankinijevo interpelacijo v državnem zboru se je ban smejal takoj nato pa razglasal, da je bila na Hrvatskem pripravljena revolucija. Gospa resnica je pri banu v političnih rečeh redkokdaj doma.

Italijani proti Avstriji.

Italijanski irredenti je dobro došel povod zaradi dogodkov na inomoški univerzi, da daje na vse grlo duška svoji mržnji zoper Avstrijo. Po celi Italiji doni klic: »Pereat Avstrija!« V Turinu so se med predstavo v gledališču delili listki z napisom: »Živela Trident in Trst!« V Rimu sta celo policijska komisarja Auden in Guastalla pospeševala protiavstrijske demonstracije ter ju je minister notranjih zadev premestil. V narodnem

LISTEK.

Kako se je sklenila zaveza ciganov.

(Iz cikla: Henry Murger: Scènes de la vie de Bohème.)
(Dalje.)

In še istega večera si je novi najemnik gospoda Bernarda, slikar Marcel, v palačo spremenjenem stanovanju pobeglega Aleksandra Schaunarda popolnoma uredil.

Med tem časom je omenjeni Schaunard udarjal v Parizu to, kar se navadno imenuje denarni rapel.

Schaunard je povzdignil izposojanje do višine umetnosti. Za slučaj, da bi moral kdaj »dreti« inozemce, se je celo na pamet naučil vse v uvod petfrankovskega posojila potrebne fraze vseh živih jezikov zemlje. Cel repertorij zvijač in prekanjenosti, katere porablja kovina, da uide onim, ki jo najgorečnejše zasledujejo, je študiral kar najtemeljiteje, in bolj kakor Lootse plimo in oseke, je poznal čase, ob katerih navadno nastopa visoka plima, t. j. ko so njegovi prijatelji in znanci imeli navadno denar. Radi tega je bila

marsikaka hiša v Parizu, kjer se, ako so ga videli zjutraj prihajati, ni morebiti reklo: »Tu prihaja gospod Schaunard,« temveč: »Danés je prvi« ali tudi »petnajsti.« Da si olajša enakomerno pobiranje te desetine, katero je, ako je bila sila velika, pobiral od vsakogar, ki jo je mogel plačati, si je naredil Schaunard po mestnih delih in arrondissementih urejeno alfabetično tabelo, v kateri so bila zaznamovana imena vseh njegovih prijateljev in znancev. Poleg vsakega imena je bil v opazki označen maksimum vsote, za katero je mogel dotičnega, oziraje se na njegove gnotne ozire, prositi posojila, kakor tudi čas, kdaj je bil navadno dotičnik pri denarju, ter ura obeda in večerje z navadnim kuhinjskim listom dotičnega gospodinjstva vred. Razun te tabele je vodil Schaunard tudi malo konto-knjigo, v katero je zaznamoval z največjo natančnostjo vse vsote — in sicer do najmanjših drobcev! — katere se mu je posodilo. S svojimi dolgovi namreč ni hotel iti nikdar čez gotovo številko, katere kovinska vrednost je bila za sedaj še v rokah vsakega v Normandiji živečega strica, katero je upal

»H komu želite, gospod?« vprašal ga je vratar, ko je šel mimo njegove lože.

»H gospodu U...« je odgovoril umetnik.

»Tega ni doma.«

»In madame?«

»Je tudi šla. Naročili so mi pa, da sporočim enemu njih prijateljev, ki bi jih ulegel danes zvečer obiskati, da so v mestu na večerji. Ako ste vi pričakovani gospod, tedaj je tu naslov, katerega so zapustili.«

S temi besedami je podal vratar našemu umetniku košček papirja, na katerem je njegov prijatelj U... napisal besede:

»Mi smo šli k Schaunardu, Rue ... številka ... na večerjo. Poišči nas tam.«

»Krasno!« je rekel odhajajoč Schaunard sam pri sebi. »Kadar uganja slučaj svoje burke, je dosti famozne tvarine za šaloigre.«

Potem se je spomnil, da se je nahajal tu v bližini neke male gostilne, v kateri je dva- ali trikrat za mal denar prav dobro jedel, ter obrnil na to svoje korake proti temu etablissementu, ki se je nahajal na Chaussée du Maine ter bil v nižjih

slajh ciganstva znan pod imenom »mati Cadet«. Običajno občinstvo te jedilnice je obstajalo iz voznikov, ki so vozili blago med Parizom in Orleansom, iz pevk Montparnassa in mladih ljubimcev gledališča Bobino. V lepem letnem času so se zbirali tudi strgalci barv iz številnih ateljev v bližini Luxembourgja, avtorji netiskanih knjig in poročevalci misterioznih dnevnikov v velikih gručah h kosilu pri »mati Cadet«, ki je slovela po svojem fricasseju kunca, svojem avtentičnem kislem zelju ter po vinu, ki je delal vso čast svojemu imenu: »praskalec«.

Schaunard je zasel prostor v Bosquetih. Tako so namreč imenovali pri »mati Cadet« bomo zelenen dveh ali treh rhabitičnih dreves, katerih bolehalo zelenje je tičalo pod neko streho iz desk.

»Pri moji veri, toliko slabše,« je dejal Schaunard sam pri sebi. »Imel bom sedaj razkošno pojedino.«

In brez obotavljanja si je naročil juho, pol porcije kislega zelja in dve pol-porocij frikaseja kunca — našel je namreč, da dobi najmanj eno četrtno na celo več, ako razpolovi porcijo na ta način.

gledališču v Rimu so se vsak večer ponavljale protiaustrijske demonstracije. Klicalo se je: »Evviva Trident in Trst!« »Pereat Avstrija!« »Živel Oberdank!« Oblasti so morale gledališče zapreti. »Avanti« nasvetuje, naj se nabirajo prostovoljni doneski, da se ustanovi v Inomostu zraven državni italijanskih paralel celitalijanska univerza, kar bi avstrijsko vlado prisililo, da ustanovi tudi v Trstu popolno italijansko vseučilišče. Velike demonstracije so se godile tudi v Neapelju, Palermu, Mantovi, Mesini in Cataniji. Povsod so bili izgredi tako veliki, da je morala policija posredovati ter mnogo demonstrantov zapreti. Posebno avstrijski konzulati so povsod predmet, nad katerimi si hočejo demonstranti hladiti jezo.

Politične vesti.

— Cesarjeva zahvala slovanskim žurnalistom. Na udanostno brzojavko, ki so jo odposlali zbrani slovanski časnikarji v Plznu cesarju, je prišel sledeči odgovor: Nj. c. in kr. apostolsko Veličanstvo se zahvaljuje za izrečeno udanost, ki so jo poslali slovanski žurnalisti povodom svojega petega kongresa v Plznu. Dr. Lewicki, dvorni tajnik.

— Italijanski kralj v Parizu. Meseca julija pride kralj Viktor Emanuel kot gost predsednika Loubeta v Pariz. Kmalu nato vrne Loubet obisk v Rimu.

— Pri volitvah v srbsko skupščino so bili iz vseh treh strank izvoljeni zgolj vladi prijazni poslanci.

— Boji v Maroku. Francoski generalni guverner Jonnart je poteval z večjim oddelkom častnikov za maroško mejo. Blizu Figuiga so jih napadli Marokanci ter ranili nad 20 Francozov. Marokanci imajo 56 mrtvih. Jonnart je izdal ukaz, da se Figuig bombardira, ako ne dajo prebivalci takoj popolnega zadoščenja.

— Otvoritev bolgarskega pristanišča Burgas se je izvršila zelo slovesno na binkoštno nedeljo. Knez je pri tej priliki govoril ter povdarjal, da se z novim pristaniščem odpro vrata, da bo Bolgarija stopila v dotiko z vsemi narodi ter postala kot trgovinska država važen faktor na izhodu.

— Umrli je brat danskega kralja princ Julij Šlezvik-Holštajnski-Glücksburg.

— V Črnigori se je uvedel monopol na tobak. Monopol se je oddal neki akcijski družbi v Benetkah na 15 let, ki si bo kovala milijone.

— Mednarodna sladkorna konvencija se je sestala v Bruslju. Udeležuje se je 30 zastopnikov inozemskih držav.

— Poljski narodni shod se je vršil te dni v Lvovu pod predsedstvom deželnega odbornika Romanowicza. Podpredsedniki so bili poslanci Gniwosz, Bojko, grof Potocki, dr. Mihejda in dr. Malachowski. Povdar-

To velikansko naročilo mu je naklonilo pozornost neke mlade, belo oblečene dame, ki je imela v lasih cvetje pomaranč, na nogah pa plesne črvice, med tem ko se je okoli njenih ramen, ki bi svojincognito bolje držali, vil imitiran čipkast pajčolan. Bila je neka pevka montparnaškega gledališča, čegar kulise so takorekoč segale notri v kuhinjo pri »mami Cadet«. Prišla je sem, da obeduje tekem nekega medakta v »Lucia di Lammermoore«, ter je ravnokar končala s polovico čaše kave diner, ki je obstojal izključno iz ene nadelane artičoke.

»Dvakrat fricassée — presneto!« — je rekla tiho proti strežajki. »Mladi mož živi dobro. Koliko sem dolžna, Adela?«

»Štiri sous je artičoka, štiri kava in za en sou kruha — znaša devet sous.«

»Tukaj so,« je rekla pevka in se vzdignila, da se vrne zopet v gledališče, ter pri tem sama pri sebi žgoleda:

»Oj, ta ogenj, ki ga Bog vzbuja v meni!«

»Glej, glej! Donna zapeva visoki

jalo se je, da ima zbor le defenzivni značaj, da se ustanovi narodna organizacija, ki bo obsegala vse poljske stranke in skupine in da se podpišejo poljske narodne težnje v Galiciji, Šleziji in Bukovini.

Dopisi.

Iz Črnomlja. Glasom dopisa iz Novega mesta v »Slovencu« z dne 23. t. m. št. 116 pod naslovom »Naše železnice« sklical je mestni župan novomeški shod mestnih trgovcev in obrtnikov. Na tem shodu razpravljalo se je poleg raznih železniških potreb tudi o dopolnitvi doljenjskih železnic. Da se Novomeščanje potegujejo za progo Novomesto-Brežice je čisto umevno. Mi Belokranjci privoščimo Novomeščanom in ostali Dolenjski vse mogoče proge. Odločno pa ugovarjamo temu, kar se je po tem shodu o podaljšanju dol. železnice v Belokrajino govorilo. Dopisnik nas Belokranjcev kratkomalo niti ne spozna vrednim železnice in nam kar odreka vsako pravico zahtevati železnico. Predbaciva nam, da nimamo poleg malo vina in malega osebnega prometa nič za izvoz. Dobro, če imate Vi Dolenjci premog ima ga tudi Belokrajina. Če bi bil Vaš premog podlaga za različna industrijska podjetja in bi dal stotinam delavcem kruha, mislim, da ravno tako tudi naš. Sploh ima Belokrajina vse iste ugodnosti za promet in izvoz kakor Dolenjska. Belokrajina imela je že lepo cvetočo železno industrijo v Gradcu, katera pa se je radi pomanjkanja železnice opustiti morala. Sploh železnica povzdigne promet in izvoz, in če sta taista po drugih krajih Dolenjske povzdignila, pripomogla je k temu edino železnica. Kakor znano bila je dol. železnica vzlasti progga Grosuplje-Novomesto prva leta pasivna, ali danes ni le aktivna, ampak se celo po deželi plačana garancija odplačuje. Radi tega nikakor nima progga Novomesto-Brežice prednosti, katera bi promet dol. železnice vsled zveze s Hrvaško povzdignila, če že danes zadostuje promet brez vsake zveze za rentabiliteto dol. železnice. Ampak skrbeti je treba, da se tudi drugi kraji dežele Kranjske, pred vsem Belokrajina zveže z dol. železnico. Zadostno se je že na različnih mestih povdarjalo, da je ravno železnica najvitalnejšega pomena za Belokrajino. Danes je že večina vasij, katere nimajo poleg otrok in starčkov, niti jednega moškega doma, ampak vse je v Ameriki. Ali to ni čudo! od kod naj tudi Belokranjec dobi kaki groš? Industrije sedaj nima, drugih svojih pridelkov ne more prodati, še to malo vina, kar ga je počel vsled novih nasadov pridelovati, ne more prodati. Ali kam boče potem z vinom, ko boče vsi vinogradi, kar jih je nasajenih, rodili? Belokrajina ima dosti rodovitnega polja, katerega večina pa je danes pusta in neobdelana leži, ker kmet ne more svojih pridelkov prodati; ima obilo lepih sadnih vrtov in v dobrih letih ostane obilo sadja na drevvju in segnije, ker ga nima kdo obrati in

A,« je opomnila neka misteriozna oseba, ki je sedela pri isti mizi kakor Schaunard ter bila skoro na pol zakrita s celim nasipom starih knjižur.

»Ravno nasprotno,« je odvrnil Schaunard, »obtičal ji je v grlu. — Sicer pa je nezasišljano,« je pristavil ter kazal na krožnik, na katerem je Lucia Lammermoorska jedla svojo artičoko, »kakto ta mala svoj nena-raven glas marinira.«

»Jesih je pač močna kislina,« je opomnil tujec, ki je začel pogovor. »Dobro mesto Orleans posebno producira vrsto, ki je po pravici na dobrem glasu.«

Schaunard je motril sedaj neznanca, ki je hotel, kakor se je videlo, vplesti ga v pogovor, z vedjo pozornostjo. Tudi pogled velikih, modrih oči, ki so očividno vedno nekaj iskale, je dajal njegovi fizionomiji oni izraz pobožnega dušnega miru, katerega se običajno najde pri gojenicih duhovskih seminarjev. Njegov obraz je imel barvo obledele slonovine izvzemši lica, ki so bila pokrita s kakor opeka rudečimi lisami.

(Dalje prih.)

komu prodati. Edino živmoreja in prasičereja je danes edina opora Belokranjca, iz katere denar dobi, in ravno ta del narodnega gospodarstva sam, tvoril bi lep promet železnice. Potem imamo dosti lepega lesu po gorah in v ravnini, obilo lepe zemlje za različna opekarska in lončarska podjetja in veliko drugih virov za promet, kateri bi še le potem, ko dobimo novo železnico oživeli. Obžalujemo le, da se Novomeščanje na tako egoistično, da ne rečem hujše, stališče stavijo in se hočejo na račun in škodo Belokrajine opomoči. Novomeščanje in skoraj vsa Dolenjska vživata itak že vse dobrote železnice, tedaj bodite tudi tako človekoljubni, da tudi nam Belokranjcem privoščite železnico. Belokrajina že sedaj tako vidno in rapidno propada, da, ako se boče še nekoliko, let z železnico odlašalo, popolnoma propade. Belokrajina se sedaj v svojih kupčijskih in prometnih zadevah gravituje na sosedno Hrvaško, in že s tega stališča bi se moralo skušati, jo na ostalo Kranjsko privezati, da ne bi bila zmiraj le kakor od vseh strani zapuščeni privesek Kranjske. Radi tega in kot avstrijski državljani in davkoplačevalci apelujemo in prosimo brez izjeme vse odločilne faktorje, pred vsem naše gg. deželne in državne poslance, da z vsemi močmi delujejo in pospešujejo nadaljevanje dol. železnice v prvi vrsti v Belokrajino.

Z Dunaja. »Lepo zaznamovani z znamenjem križa so — potomci one kače iz paradiža so.« — Kakor bi poleg mene treščilo, tako sem se začudil, ko sem bral dopis »Daničarjeva« pred par dnevi v »Slovencu«. Popolnoma nerazumljivo mi je bilo, kaj je naredilo iz tega prekritkega in preponižnega človeka naenkrat petelinčka, ki veselo poskoči na gnojišče »Slovenca« in tam prav korajžno zakikirika. Navadno se »Daničarja« na Dunaju spozna že po tem, da pozdravi — zavedajoč se svoje nevrednosti — že od daleč naprednega dijak. Če mu ta odzgoraj dol malo z glavo pokima, je Daničar že ves vesel, če se pa pripeti, da bi kaj z njim govoril ali ga kaj vprašal, no potem je Daničar že v desetih nebesih in smehlja se na vse strani, kakor bi bil ves iz mehu. Tako si je marsikdaj napredni dijak privoščil veselje, da je tega ali onega Daničarja malo potegnil in ga milostno nagovoril ali mu vsaj vrnil pozdrav, in z zadovoljstvom smo jemali na znanje, kako so se Daničarji zavedali svoje nevrednosti in ponižno hodili okrog naprednega dijaštva, katero jih je pa vzlic temu navadno preziralo. Zdaj pa se naenkrat ti ljudje upajo na dopise iz naših krogov odgovarjati, prav kakor bi bili enakopravni z nami. Ne vem kake cilje so si postavili, ali toliko jim vendar povem, da bodo veliko bolje shajali, če se bodo še naprej ravnali po Kristusovi zapovedi: »Blagor krotkim in ponižnim, ker njih je nebeško kraljestvo«. Sicer pa jim garantiram, da se bodo še neštetokrat blamirali, kadar bodo prišli v dotiko z naprednim dijaštvom. Naj se le spominjajo, v kaki situaciji so bili na veselici društva »Zvezda« na Dunaju marca meseca, ko so se gospodične zmenile, da hočejo Daničarje blamirati in se je ples začel s tem, da so dame volile gospode. Napredno dijaštvo je sedelo vse na svojih prostorih, godba začne igrati in dvigne se enagospica in za njo druga in vsaka gre volit po enega Daničarja. Ta pa ji začne med občinim smehom razkladati, da je ljubljanski škof ples prepovedal. Seveda je šla ena dama za drugo smeje se potem k naprednemu dijaštvu, ki je nato rešilo čast akademikov. Ena gospodična se je celo izrazila, da bi ji postalo slabo, če bi morala plesati s kakim Daničarjem. V zadnjih dneh so se začeli Daničarji biti po svojih prish in naenkrat jih je postalo sram svojih nemških in italijanskih kolegov in postali so strašansko narodni. Toda počakajte, ljubi Daničarji, posvetili bomo še v to afero! Na ples nemških klerikalnih društev »Norika« in »Austrie« letos niste šli, ker so Vam ta društva zagrozila lansko leto, da če pridete še enkrat nepovabljeni! potem Vas pomečejo ven. In zato

niste šli. Vi sami Daničarji pa bi radi dobili zopet nazaj prijateljstvo omenjenih dveh društev, zato jih vabite na svoje veselice, katerim vabilom so se oni tudi že odzvali in evo ti »Danika« in »Norika« si ležite v objemu (na pr. na papeževi slavnosti) Zato se le nikari ne zgražajte ljubimoi, če se Vam kdaj očita, da se družite z Italijani in Nemci. Bodite odkritosrčni in raje sami priznajte, ker izve se tako vse. Potem Vam tudi ne bo treba nikakih polemik v časopisih in ne boste nikjer veljali za hinavce, ki na eni strani bobnajo na naroden boben, na drugi strani pa se bratijo z našimi narodnimi nasprotniki. Torej le lepo odkritosrčno, je veliko lepše. Mogoče se ob tej priliki tudi spomnite, zakaj so Vas hrvatski visokoolci vrgli z glave ro-kavicami iz »Zvonimira«? To za sedaj. Upam, da se boste oprijeli lepih nauk, ki sem Vam jih dal, posebno onega, da se vrnete k stari pohlevnosti in ponižnosti, kajti potem se utegne še kdaj ponižati napredno dijaštvo do tega, da napravi z Vami kak »Ulk«, da se bomo še malo smejali po Dunaju, ker je v zadnjem času že res postalo dolgočasno. Spominjajte se nauka Kristusovega: »Kdor se ponižuje, bo povišan«, in nikari se ne povišujte, ker Vas bomo sicer mi ponižali.

Nekaj misli o ciljih in delu Sokola.

II.

Ako opazujemo natančno naše javno življenje, še bolj pa ako se potapljam vsaj nekoliko globlje v delo duha našega časa, v znanost, v umetnost itd. opazimo, da se nahaja človeštvo v neki prehodni dobi, katero bi lahko imenovali dobo pogrezanja človeškega duha v sebe samega in dobo hrepenenja iz te omejene atmosfere na neko drugo, lepšo in polnejšo pot. V vseh proizvodih današnje moderne, bodisi leposlovne ali znanstvene literature opazimo poleg vihrave nervoznosti tudi stremeljenje za cilji miru, za resnim, mirnim delom. Vidi se mi, in jasno se izraža to zlasti v moderni umetnosti, da se hoče povzpeti nemirni človeški duh sedanosti ne naprej, temveč nazaj do antike, katero hoče prilagoditi sedanjim razmeram in povzeti iz nje vse dobre stvari. Grki v dobi svoje telesne in duševne popolnosti so postali nekako moderni in duh našega časa hoče s tem, da se ozira nazaj na nje, storiti korak naprej. Zdi se mi, kakor da šele sedaj v času potrebe najbolj in najjasneje razumemo, kaj je bil ta narod in na kakšno višino se je povzpел s svojimi telesno in duševno zdravimi ljudmi.

Demeter Drahsler pravi v svoji knjigi »Gedankenentwürfe« v odstavku, ko govori o umetnosti: »Zdi se mi, kakor da se človeštvo pri opazovanju moškega telesa še ni odvadilo misliti in čutiti grško, med tem, ko je drugače estetični okus odvisen od dotične kulturne stopnje. Tedanji narodi so morali imeti razvite mišice vsled njihovih življenskih razmer. Mi pa živimo drugače in način našega življenja ne zahteva nikake posebne vaje mišic. Torej je tudi telo drugačno in estetični okus bi se moral ravnati po sedaj se nahajajočih modelih, kateri smo mi sami in v katerih se zrcali naša kulturna individualnost. Kakor smo se odvadili nositi oklepe, prav tako bi se lahko odvadili smatrati moško telo samo tedaj lepim, ako je muzkulozno razvito. Toda v resnici in v obče se smatra samo muzkulozno razvito mož lepim. Mogoče je, da korenini naše veselje nad muzkuloznem, pri tem pa lahkem in agilnem telesu globoko v neki na ravni potrebi. Zdi se, da smo v smeri prenovljenja, razvitka in napredka, v kateri smeri se sedaj nahajamo, primorani naše mišice ohraniti razvite za duševno in telesno agilnost in zdravje, četudi ne potrebujemo več telesne moči v boju za existenco kot so jo potrebovali narodi nekdanj. Zdi se, kakor da nam pravi naš estetični instinkt, da je naše sedanje stanje nevarno znamenje degeneracije. Poskusimo se samo popolnoma emancipirati od grškega ukusa in pomislimo natančno razliko med tedanjim in sedanjim življenjem. Ne pomaga nič; nam dopada vedno bolj lepo, muzkulozno razvito moško telo, nego prev tako lepo, toda muzkulozno nerazvito telo.«

S čim pa se razvija najbolj mišičevje telesa? Pač s telovadbo, ki nudi poleg tega še mnogo dru-

gih prednosti pred športi. Sila, ki nas goni v telovadnico in nas silji, da razvijamo enakomerno svoje mišice, kakor so delali to Grki, ta sila korenini tudi v dejstvu, da dobimo s tem največjo množino in najboljše krvi za možgane, ki so orodje, s katerim deluje duh. Naš čas stavi vedno več zahtev na možgane. Vsled tega so ljudje prisiljeni, da svoje mišice enakomerno razvijajo, ako nočejo, da prično možgani hiperkofirati, ako nočejo razdreti harmonije med duhom in telesom. To razvijanje mišic pa se doseže samo s sistematično telovadbo.

S telovadbo pa si ne pridobi človek samo več fizične moči, temveč tudi izdatno množino duševne moči. V telovadnici se uči človek misliti, ker je prisiljen k temu, ako hoče pravilno in lepo izvesti vajo. Krasno je slediti sestavi vaj od najpreprostejših do najkompliciranejših ter prehode iz jedne v drugo, in združiti v sestave. S tem ravno se uči človek misliti in krepi svoj pogum svojo samozavest ter korači s tem do spoznavanja samega sebe, svojih duševnih in telesnih napak in vrtil. S tem postaja nekako odkritosrčen. Z neko lahkoto pripoznava svoje napake svojemu telovadcu, sobratu, ne sramuje se toliko istih, ker ga krepi čut po spolnitvi, po dosegu dovršenosti. Nekako drugačen postane človek v telovadnici, kjer mu veje nasproti nekaj krepkega, ponosnega pri pogledu na vrste krepkih ljudi. Nekaj človeškega naravnega, kar napaja njegovo dušo in ga silji, da vrže od nje vse, kar je nenaravno, neodkrito. Šele v telovadnici se razume jasneje globoki pomen besede človek in ravno v telovadnici vstajajo pred duševnimi očmi jasno začrtani ideali o tistem ponosnem, duševno in telesno krepkem človeku, o katerem sanja filozofija našega degeneriranega časa. In še več; čimbolj si prizadevamo približati se ciljem telovadbe, čim globlje se utapljam v idejo samo, tembolj čutimo, kako se krepi v nas temelj našega naziranja, kako se poslednje popolnaje in širi na tem temelju na življenje in človeštvo. Vse to pa prinese harmonijo v naziranje v mislih in čustvih in iz te harmonije se rodi včasih želja, hrepenenje, da bi šel človek v zaduhle pisarne v delavnice, da na ulico bi šel in pripovedoval ljudem o pomenu in ciljih telovadbe in bi nagajal ljudem v telovadnici, kjer postaja ravno iz človeka človek, ker odpada s telesno slabostjo tudi duševna slabost, kjer odpade vse, kar je bolno v mišljenju in čustvih in vstaja pred očmi končni cilj: krepot, duševna in telesna, resnica, odkritost...

Slovenska Matica.

132. odborova seja, v sredo dne 27. velikega travna 1903.

Navzočni: Gg. Fr. Levec (predsednik); P. Grasselli, dr. J. Janežič, A. Koblar, J. Kostanjevec, dr. J. Lesar, Fr. Novak, Fr. Orožen, L. Pintar, M. Pleteršnik, A. Senekovič, dr. J. Stare, I. Subic, dr. A. Ušeničnik, J. Vavrič, Fr. Wiesenthaler, (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 27.

Predsednik proglasi sklepčnost, otvori sejo, pozdravi navzočne, določi kot overovatelja današnjemu zapisniku odbornika dr. Ušeničnika in dr. Stareta ter da besedo tajniku, da poroča iz predsedstva.

Skleno se izraziti »Društvu čeških matematikov in fizikov« ob smrti društvenega pokrovitelja in častnega udeleženca, profesorja dr. Studnicke pismeno sožalje.

Odbor za odkritje spominske plošče oo. Ladislavu in Florentinu Hrovatu v Zg. Tuhinju se dovoli društvena podpora 100 kron.

Sprejme se knjižna zveza s »Historično-filološkim inštitutom v Nježini.«

Na znanje se vzame, da sta se uložili prošnji za nakazilo državne subvencije v tekočem letu in pa za zopetno dovolitev če mogoče višje subvencije v prihodnjih letih.

Dne 3. maja je umrl Matični ustanovnik, profesor Simon Rutar, eden najplodovitejših slovenskih pisateljev in najmarlivejših Matičinih so-trudnikov. Bil je 14 let Matičin odbornik, spisal je društvo več samostojnih knjig in veliko krajsih sestavkov zgodovinske vsebine. Odbor je o tej priliki izdal posebno smrtno naznanilo, razbiše je plapolala črna zastava, Matica mu je poklonila venec s travki, pri pogrebu so je zastopali odbor skoro in corpore in pa mnogobrojni društveniki. Zapisnik o 131. odborovi seji, ki sta ga pregledala in potrdila odbornika profesorja Fr. Novak in V. Zupančič, se brez ugovora odobri.

Tajnikovo poročilo o računskem sklepu, izkazu premoženja, proračunu, depozitih in narodnih ustanovah se odobri, dr. E. Coste spome-

Dalje v prilogi.

nik bo, ker ni nič zadržkov, izpremiti v dijaško ustanovo in se poveri sestavi ustanovnega pisma blagajniku dr. Staretu.

Sklene se, da bodi letos redni občni zbor v sredo dne 17. rožnika ob polpetih popoldne v veliki dvorani „Narod. doma“ in se odobri zborovanju dnevnih red.

Tajnikovo poročilo o društvenih knjigah se odobri z dostavkom, da je v prihodnje proti tiskarnam strože paziti na lepoto tiska ter pozivljati tiskarne, da pred natiskovanjem pošljejo v presojo tiskovne vzorce.

Tajnikovo poročilo o knjižnih darilih, knjižnici in društvenih knjigah se vzame na znanje. Od zadnje seje je prirastlo knjižnici 70 knjig, zvezkov in časopisov, 10 podarjenih, 60 zamenjanih. Za lansko leto je plačalo udnino 2850 letnikov, za leto došle 271; od zadnje seje jih je na novo pristopilo 6.

Glede razdelitve ostalega tiskarskega dela za tekoče leto je radi nekaterih stvarnih informacij počakati še do prihodnje seje, ki se bo vršila po običnem zboru.

Ker se nihče več ne oglasi za besedo, zaključil predsednik sejo ob 6. uri 15 minut zvečer.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. junija.

— **Nadvojvoda Rainer** se je včeraj zvečer odpeljal z brzovlakom proti Trstu. — **Nadvojvoda Jožef Ferdinand** se je danes jutraj z dolenskim vlakom peljal v Novo mesto. — **Soprog nizozemske kraljice** princ Henrik se pripelje danes na Kranjsko na lov.

— **Hedervaryjev sistem na Kranjskem.** Razloček med razmerami na Hrvaškem in na Kranjskem že itak ni velik, kajti tam kakor tu cvete policijska samovoljnost, v najnovejšem času pa se hoče za vsako ceno tudi pri nas uveljaviti Hedervaryjev sistem. Videli smo to, ko so bili izdani hrvaški pozivi na demonstracije. V Ljubljani so se vršila zaslisevanja nad zaslisevanji in je bilo vse na nogah, da vlovi nekaj Hrvatov, na Dunaju pa je Körber slovesno zatrjeval, da cislitvanska oblastva niso storila nobenega koraka v tej zadevi! Videli smo to onl dan, ko so vladni policijski organi na kolodvoru zgrabili g. dr. Pegana, ker je podoben Sirovatki, in videli smo to še pri raznih drugih prilikah. Zdaj se je zopet primeril slučaj, ki nam živo kaže, kako se je Hedervaryjev sistem udomačil na Kranjskem. Včeraj je prišel z železnico iz Zagreba neki privatni osebi namenjen zaboj in bil oddan spediterju. Ko se je adresat oglasil pri spediterju, je na svoje začudenje izvedel, da so policijski organi njegovo privatno last konfiscirali in jo izročili sodniji. Adresat se je po tem obrnil na sodnijo in tam se mu je lakonično — prav kakor da je v Ljubljani že razglašeno izjemno stanje in so razveljavljene vse državljanske pravice — povedalo, da je preiskovalni sodnik na predlog državnega pravdnistva zaukazal to konfiskacijo. Obenem je adresat izvedel, da se je to zgodilo na brzojavno zahtevanje državnega pravdnistva v Zagrebu, ki domneva, da se v tem zaboji nahaja večja množica iztisov „Hrvaške misli“. Ko smo izvedeli za ta dogodek, so se nam kar lasje ježili. Kakor sicer poznamo našo justico, tega vendar nismo pričakovali, da bi kaj takega storila. Tu se je konfiskovalo privatno imetje mirnega državljanina na zahtevanje inozemske oblasti, in to, da se proti temu državljanu še kaka ovadba ni vložila in konfiskacija se je izvršila, ne da bi se bil lastnik tega zaboja obvestil. § 146. kazensko pr. reda določa, da sme preiskovalni sodnik zaseči telegrame, pisma in druge poslatve, ako je obtoženec že v zaporu zaradi hudodelstva ali pregreška, ali če je zaradi takega dejanja protinjemu že izdano privodno ali zaporno povelje. V tem slučaju pa se proti adresatu sploh ni začela niti kaka preiskava, samo njegovo imetje so mu zasegli. Tudi določa § 148, da se mora obdolžencu najpozneje

v 24 urah na znanje dati. Adresat pa še danes 36 ur po konfiskaciji ni dobil nikakega uradnega obvestila. Po našem prepričanju je to postopanje popolnoma nezakonito in zato pozivljamo državne poslance, da v prvi seji poslanske zbornice nastopijo s primerno energijo in brezobzirnostjo proti vodji justičnega ministarstva.

— **Učiteljske vesti na Štajerskem.** V stalni pokoj so šli: nadučitelj v Vitanju Josip Zirn-gast, začasno vpokojeni učitelj Iv. Kunštič in učiteljica v Slovenski Bistrici Ana Serbec. Nadučitelj je postal v Radgoni odstopni učitelj Jakob Nedok. Stalni učitelji ozir učiteljice so postali: Rud. Arnsčik v Globokem, Matilda Mihelič roj. Kavčič na slovenskidekliški šoli v Ljutomeru, Marija Farkaš roj. Labes v Št. Lovrencu v Slovenskih goricah. Učitelj Josip Krajnc je premeščen od Sv. Martina na Paki v Ponikvo ob južni železnici.

— **Umrl** je baron Hackel-berg Landau, štajerski državni in deželni poslanec v starosti 76 let. Poslanec je bil celih 36 let.

— **Odvetniška zbornica Kranjska** imela je zadnji petek popoldne svoj redni občni zbor. Otvoril ga je ob 1/4 uri zbornični predsednik g. dr. Majaron, ki je pozdravil osebno nove kolege in se nadalje spominjal dveh članov, katere je izgubila zbornica v prejšnjem letu. V znak žalovanja za umrlim dr. Bisiakom so se navzočni dvignili s sedežev. Gospodu dr. pl. Schöplu, ki je bil imenovan hranilničnim ravnateljem in se je zaradi tega odpo-vedal odvetništvu, je že odbor izrazil svoje čestitke za novi poklic, kar je zbor vzel na znanje. — Prva točka dnevnega reda je bilo letno poročilo odbora o poslovanju zadnjega leta. Iz prejšnjega poročila se je izve-đelo, da je zbornici došlo v pretek-lem letu 334 vlog, torej 41 števil-več, kakor prejšnje leto. Vloge je rešilo največ predsedstvo, druge pa je rešil odbor, ki je imel v ta na-men 6 sej. Zbornici je prirastlo 8 članov, tako da je danes na Kranj-skem 41 odvetnikov. Izmed odvetniš-kih kandidatov je bilo 9 na novo vpisanih, 8 pa izbrisanih, tako da je s prejšnjimi vred vpisanih sedaj 12 odvetniških kandidatov, ki so razun-ednega vsi v praksi pri ljubljanskih odvetnikih. Brezplačni zagovorniki so bili imenovani v 69 kazensko-pravnih slučajih in zastopniki revnih v 28 civilnih pravih. Pritožbe za-stran postopanja odvetnikov oziroma kandidatov je bilo podanih 14. V 5 slučajih ni bilo nobenega povoda za postopanje, 2 slučajja sta se odsto-pila disciplinarnemu svetu, ostale slu-čaje je rešil odbor. Zaradi prese-litve nekega odvetnika s Štajerskega je nastal med kranjsko in štajersko odvetniško zbornico konflikt, ki se je predložil v rešitev justičnemu mi-nistarstvu. Odbor je tudi poročal, da so se pri deželnem sodišču ljublj-an-skem uvedle nekatere reforme po željah odvetnikov, tako kar se tiče vsporeda za konkurzne oskrbnike in kuratorje, določanja kazenskih razprav itd. Poročilo se je vzelo enoglasno na znanje. — Tako se je tudi odobril računski zaključek za preteklo leto in določil zbornični do-nosek z 10 K prihodnje leto. — Nato so se vršile dopolnilne volitve v odbor, v katerega sta bila izvo-ljena s soglasno gg. dr. Munda in dr. Tavčar za člana in po čiji vo-litvi g. dr. Vodušek za namest-nika. V disciplinarni svet so bili zopet izvoljeni, in sicer za člana gg. dr. Štempihar in dr. Triller, za namestnika pa gg. dr. Sche-gula in dr. Jamšek. — O na slednji točki je poročal g. odbornik dr. Krisper, in sicer o dopisu ju-stičnega ministarstva, ki je vprašalo, ali je kranjska odvetniška zbornica za obligatorno uvedbo uradne noše (talarja) za odvetnike. Na podlagi temeljite motivacije je predlagal, da naj zbornica odgovori naslednje: »1.) zbornica rada priznava intencije ju-stičnega ministarstva, izražene v na-menu, uvesti uradno nošo za odvet-nike; 2.) zbornica izjavlja, da sedanje stališče, ki se priznava odvetnikom pri sodiščih, nikakor ne odgovarja onemu privilegovanemu stališču, ka-terega zunanj izraz je talar in biret; 3.) zbornica izreka upanje, da se v doglednem času stališče odvet-ništa v Avstriji tako spremeni, da bode zamoglo sprejeti pravice in dolžnosti, zvezane z uradno nošo; 4.) zbornica torej odklanja za sedaj obligatorno uvedbo uradne noše za odvetnike in si pridržuje, da bo, če se razmere v gorenjem smislu premene, sama predlagala uvedbo uradne noše. Ti predlogi so bili enoglasno sprejeti. — Zbornični predsednik g.

dr. Majaron je na to poročal o dopisu moravske zbornice, ki pred-laga, da naj bi se neki dunajski dnevnik proglasil za publicistični organ avstrijskega odvetništva, in zastopal stališče, da se s tem pred-logom naša zbornica ne more stri-njati. Temu stališču je zbor enoglasno pritr-dil. — Pri eventualnostih sta gg. odbornika dr. Krisper in dr. Tavčar kritikovala zlorabo, ki se godi s tem, da se priče v pravdi zaslišujejo po neki odvetniški pi-sarni. Zbor je pritr-dil njunemu pred-logu, da takšno profesionalno za-sliševanje pri brez posebnih raz-logov odvetnikom ne pristojta. G. dr. Kušar je končno predlagal, naj se zbornica potegne za zakon, po ka-terem se zastopniški stroški ne bodo dali zaseči od v pravdi propale stranke za terjatve, ki jih ima sicer do na-sprotno stranke. Tudi ta predlog je bil soglasno sprejel. — Potem je ob 5. uri predsednik zaključil zbo-rovanje.

— **Pevskega društva „Slav-vec“** velika vrtna veselica, katere se je vršila na Binkoštno nedeljo pri Koslerji, privabila je toliko gostov, da je bil obsežni in jako lepo pre-novljeni vrt skoraj povsem zaseden. Tudi vdeležencev iz dežele je bilo mnogo. Pevski zbor »Slavca«, kateri broji nad 40 pevcev, izvajal je pevski spored, pod vodstvom novega pevo-vodje g. P. Gorjupa, točko za točko toli dovršeno, da je moral vsako pesem ponoviti. Zlasti pa se je odli-koval v Križkovske »Utopljenke«, ker ravno ta skladba zahteva vsled svoje izrazovitosti, krepkega in dobro izšolanega pevskega zbora. To isto velja tudi o F. Sladeka »Slovanski pesmici«, katere besedilo je gosp. E. Gangl iz češčine na slovenski jezik krasno prevel. Gosp. Gorjup poka-zal se je jako spreten in energičen zborovodja, pod katerega vodstvom želimo, da bi se »Slavčev« petje in zbor, kateri se je s svežimi glasovi izdatno pomnožil, krepko razvijalo. Vojaška godba je splošno ugajala, dasi bi bilo želeti, zlasti v vodilnih glasovih nekoliko več čistosti, po-sebno slovanski komadi so želi obilo priznanja. V ostalem sporedu se je razvil živahno vrvenje pri zabavni pošti, srečolovu, kegljanju na dobitke ter plesu na prostem. Kegljal se je 1014 serij. Omeniti moramo, da se je tudi restavraterka gdč. Erbežni-kova povsem potrudila, da je goste s postrežbo zadovoljila. Po končani veselici se je sešel pevski zbor v gostilni gosp. Zajca na Rimski cesti, kjer je imel v svoji sredi prvega »Slavčevega« predsednika in častnega člana g. Antona Jeločnika iz Litije, kateri je omenil, da je da-našnji dan za »Slavca« zgodovinski dan, ker se je danes pred 20 leti sprožila misel, osnovati novo pevsko društvo, katero je potem leta 1884. pod imenom »Slavec« začelo svoje delovanje.

— **V Št. Vidu nad Ljub-ljano** je včeraj popoldne v gostilni poleg cerkve mizarski delavec Fran Mrhar brez povoda napadel pri Tön-niesu uslužbenega mizarja Ivana Krušiča in ga z nožem jako težko poškodoval. Krušič je pred napadal-cem bežal iz sobe, a Mrhar ga je v veži dohitel in mu zadal več ubo-dov z nožem, potem pa zbežal. Mrhar je ničredn človek. Šele par tednov je tega, kar je odsedel šestmesečno kazen, ki mu je bila prisojena, ker je Krušičevega brata napadel in težko poškodoval.

— **Izpred porotnega so-dišča v Novem mestu.** Dne 27. maja t. l. stal je pred porotniki Ant. Skušek, zidar v Radečah. Večkrat je bil že poprej kaznovan radi raznih deliktov. Danes se mu očita sledeče: Dne 12. februarja 1903 je prišel v kočjo omožene Ane Breznikar, kjer sta bila navzoča tudi Martin Šontaj in Helena Čoč. Ta četvorica naročila si je liter rakije. Ko je že alkohol pri zadnjih dveh storil svoje učinke, podala sta se ta dva sama domov. Anton Skušek pa in Ana Breznikar pila sta še ostalo rakijo naprej. Pri-pomniti je, da je zatoženec že 66 let star, Ana Breznikar ima pa 58 let. Amor skušal je tu svojo puščico in Antona Skušeka spravil zopet v za-drego s § 127 kazenskega zakonika. Obravnava pa je vendar porotnike prepričala, dasi je obtoženec pri pre-iskavi svoje dejanje pripoznal, da en liter rakije, če sploh niso vsi štirje že poprej bili od alkohola razgreti, lahko spravi tako stare ljudi ob ne-zavest. Slednje je pri obravnavi po-sebno naglašala Ana Breznikar tre-deč, da ona o vsem tem nič ne ve, da so današnje obravnave le hudobni jeziki krivi. Porotniki so nato Antona Skušeka oprostili zatožbe. Prišla je nato obravnava proti Franu Zupan-čiču, 17letnemu fantu iz Soteske. To-žen je bil radi hudodelstva posilne nečistosti po § 127. in po § 128. radi hudodelstva oskrbume in zoper var-nost npravnosti po § 59. Sestra njegova Albina ni bila še 14 let stara. Ker

je vse sam obstal in se tudi znaki dejanja po izreku izvedencev niso poznali, prisodilo mu je sodišče radi raznih olajšav samo dve leti težke ječe z enim postom. P. H.

— **Koncert „Kamniškega salonskega orkestra.“** Na bin-koštni ponedeljek popoldne priredil je kamniški salonski orkester v Fischer-jevem hotelu svoj prvi letošni vrtni koncert. Marljivi člani orkestra proiz-vajali so deset točk vspeveda ognjevit in dobro priučeno pod spretnim vod-stvom g. inženjerja I. Špaleka. Mimo vedno svežih Parmovih točk, kakor je tudi valček „Triglavske rože“, dopadali so sosebno značilno dunajski komadi, ka-kor Aletterjeva „Rokoko“-gavota; „Kresničica“, idila Linkejeva; pesem „Stara ura“ Gruberja; česka koračnica Novačka „A hoj!“ in značilni komad „Pošta pride“ od R. Enlenberga. Obisk bil je z ozirom na slabo vreme, katero je ravno do zadnje točke vspeveda mi-lostno z dežjem prizaneslo — prav do-ber. Občinstva bilo je poln vrt in za-stopani so bili najboljši krogi iz mesta in okolice. Počastilo je pa koncert tudi več ljubljanskih izletnikov. V očigled bodoče sezije, katere se v Kamniku žal šele meseca julija prične, računati sme marljivi naš salonski orkester na naj-lpše uspehe, katere mu iz celega srca želi vsak ljubitelj lepe glasbe v polni meri. P.

— **Roparski napad.** Bin-koštno nedeljo je neznan tolovaj v Vintgarju napadel nekega Blejca. Davil ga je, mu vzel uro in 20 K in ga vr-gel v vodo. Na srečo so prišli ljudje, vsled česar je napadalec zbežal, napa-dence pa se je mogel rešiti.

— **„Deseti brat“ v Trstu.** Dramatično društvo v Trstu je še mlado, a se more že danes ponášati z najlepšimi vsehi. Neumorna de-lavnost in požrtvovalnost njegovih izvršujočih članov obrodila je obilo resnega in trajnega sadu. Popreje male vzpizoritve v tesnih prostorih okoličanskih čitalnic — sedaj že umetniško dovršene predstave v prostornem gledališču Armonia in Fenice v Trstu. Čez 2000 oseb prisostvovalo je predstavi „Desetega brata“ na binkoštno nedeljo v gle-dališču Fenice v Trstu. Glava pri glavni samega naroda slovenskega — polnega veselja in navdušenja — zbralo se je tukaj. Bilo je veselje, gledati to navdušeno maso, ki je po vsakem komadu vojaške godbe, po vsakem efektnem prizoru z vihar-nimi živio-klici in ploskanjem izka-zovalo priznanje in hvaležnost igral-nemu oboju. Bil je to v istini lep narodni praznik. Pri predstavi sode-lovala je osmorica članov slovenske drame — ostale vloge bile so v ro-kah tržaških diletantov, kateri so kazali mnogo razumevanja za stvar-ter so poleg igralcev in igralk iz poklica prav častno zastopali svoja mesta in bistveno pripomogli k ce-lotnemu sijajnemu vspehu. Naši kle-rikalci, ki vedno zabavljajo proti gle-dišču, češ, da je le za zabavo libe-ralcem, naj bi se enkrat potrudili k taki predstavi v Trst. Videli bi, ako niso popolnem zaslepljeni, da narod ne potrebuje samo romarskih izletov in Marijinih bratovščin, ampak tudi še kaj drugega — posvetnega.

— **Nesreča na železnici.** Zdravnik dr. Karol Heinzl v Trstu je dne 31. maja ponoči na potu iz Gorice v Trst padel pri furlanskem Tržiču iz železniškega vagona na relse. Vlak je šel čez njega in ga raztrgal na dva kosa.

— **Odbor društva svobo-domiselnih slovenskih aka-demikov „Sava“ na Dunaju** vabi člane na redni občni zbor, ki se vrši dne 5. junija v restavraciji »zum Grundstein« VIII. vogal Josef städterstrasse in Piaristengasse. Za-četek ob 8. uri zvečer. Svobodomi-selni slovanski gostje dobro došli!

— **Društvo „Zvezda“ na Dunaju** napravi dne 7. junija izlet v Maria - Enzersdorf (postaja južne železnice Brunn - Maria - Enzersdorf). Sestanek in zabava ob 4. uri popo-ludne v restavraciji »zum Schotten-hof« Hauptstrasse št. 17.

— **Osobni promet na juž-nem kolodvoru v binkoštnih praznikih.** Od sobote do torka se je pripeljalo na južni kolodvor 10.516 oseb in odpeljalo se je 6343 oseb.

— **Delovanje rešilne po-staje.** Meseca maja t. l. je rešilna postaja intervenirala 38 krat, in sicer pri 24 moških in pri 14 ženskah. Slu-čaji so bili nastopni: 3 obolelosti, 1 kap, 4 težki porodi, 5 zlomljenih nog, 1 vdrolenje reber, 3 zmečkanja udov, 3 ranjenja valed padcev, 1 ste-penja, 2 zblaznelosti, 15 transportov bolnikov.

— **Novi most čez Grada-šico.** Pri tem mostu so začeli pre-tke dni postavljati stranske ograje. Most bo do 15. t. m. prometu iz-ročen.

— **Izpred porotnega so-dišča.** Dne 21. gručna m. l. pozno ponoči skušalo je več hlapcev vdreti v gostilno Jožefa Miheličiča »zur Ver-

einigung« v Spodnji Šiški, kamor so se zatekli štirje mladi Ljubljanci, da bi se izognili nevarnemu izzi-vanju ali celo tepežu. Najbolj nad-ležna sta bila hlapca Jožef Miheličič in France Vinšek, ta dva sta hotela izsiliti uhod skozi steklene duri, vendar se je posrečilo gostilničarju odpoditi Vinška. To pa ni oplasil Jožefa Miheličiča, kateri je hotel z nova udreti za begunci, a v tem je nekdo od znotraj razbil šipo stekle-nih duri in skozi to odprtino je kro-jaški pomočnik Janez Cedilnik iz Podgorice z nekim spišastim orodjem, bodisi nož ali pila, sunil Miheličiča v prsi in mu prizadejal blizu srca ubodlino, ki je bila smrtno nevarna in je bilo zadoto tudi srce, tako da bo Miheličič vedno bolehal, ker porotniki glavnemu vprašanju niso pritr-dili, pač pa dodatno vprašanje na prekoračenje silobrana, ga je sodišče na 3 mesece zopora obsodilo. 2) France Župet sploh Kruharjev, hlapec v Ljubljani je bil tožen hu-dodelstva uboja. Dne 27. sušca t. l. pilo je v Dežmanovi hiši, v Daljni-vasi, pod debelim hribom nekaj de-lavcev med njimi tudi obtoženec, žganje, katerega jim je podaril gos-podar po večdnem izvršenem delu. Proti večeru prišel je tudi tja Anton Kocmur, hlapec pri Mariji Kramar v Kurjivasi, nekoliko pijan in se je vsedel k peči. Ker mu je vsled preobilo zavzete pijače slabo prihajalo, ponudil mu je Župet v ko-zarcu vode, katere Kocmur ni maral piti, zato mu je ta zlijal za vrat. Vsled tega je nastalo med njima neko ruvanje, po sobi in da bi se ne kalil mir, odpravil je gospodar Kocmurja iz hiše ter vežne duri za soboj zaklenil. Župet je pa pri ku-hinjskih durih skočil za Kocmurjem, in ga z neko bukovno vejo tako po glavi udaril, da se je ta zgrudil in kmalo na to umrl; truplo je še na to zavlekel v bližnji cestni jarek. Župet ne taji storjenega dejanja, so-dišče ga je na 3 leta težke ječe obsodilo.

— **Tujci v Ljubljani.** Meseca maja t. l. došlo je v Ljubljano 2659 tujcev; (za 225 več kot prejšni mesec.) Od teh se je nastanilo v hotelu pri „Slonu“ 817, pri „Maliču“ 636, pri „Lloyd“ 253, pri južnem kolodvoru 157, pri „bavarskem dvoru“ 75, pri „Grajzerju“ 53, pri Struklju 107 v osta-lih gostilnah in prenočiščih 561.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 151 izseljencev.

— **Dva prijeta tatova.** V času od 12. aprila do 22. majnika je bilo v Gorici izvršenih več ulomov in tatvin in pokradenih juvelov, uha-nov, zapestnic, verižic, ur itd., v vred-nosti nad 30.000 K. Teh tatvin sta sumljiva natakarka Danilo Pogačnik, star 21 let in Ivan Zupan, star 20 let, ki sta se za časa tatvin mudila v Gorici. Oba sta bila danes jutraj tu-kaj prijeta. Pri Zupanu so dobili uro, ki je bila dne 31. majnika ukradena natakarku Karolu Vojski v hotelu »pri južnem kolodvoru«. Vojski je bil ukraden tudi zlat prstan, potem ste mu bili vzeti tudi dve drugi uri in dve srebrni verižici. Policija je prijeta tatova izročila deželni sodniji, odkoder se bode ta odgnala v Gorico.

— **Izgubljene in najdene reči.** Branjevka Ivana Bartol, sta-nujoča na Sv. Petra cesti št. 76, je izgubila 31. majnika zjutraj na poti od cesarja Franca Jožefa jubilejskega mostu po Šolskem drevoredu do stolne cerkve srebrno žensko uro in kratko zlato verižico s kroglico. — Ivana Pezdur, trgovskega sluga žena, Mestni trg št. 18, je našla v nedeljo v Lattermanovem drevoredu zlato žensko uro. — Pomorski častnik M. H. je izgubil v nedeljo dopoldne na poti od Sv. Petra nasipa po Škofjih ulicah in po Sv. Petra cesti in po poti čez polje do nove vojašnice v Metelkovih ulicah srebrn elui za ci-garete. Na krovu sta bili vrezani črki M. H. — Blagajničarka v kavarni »pri Slonu«, gdč. Natalija Koželj, je izgu-bila včeraj na poti Križevniške ulice, Gospodske ulice, Kongresni trg, Še-lenburgove ulice do hotela »pri Slonu« zlato žensko uro, katere ja imela na krovu vrezano ime Natalija. To uro je našel gledališki igralec g. Franc Perdan v Šelenburgovih uli-cah. — Branjevka Marija Majdičeva v Stepanji vasi štev. 24, je izgubila včeraj na poti od Cesarja Jožefa trga po Poljanski cesti do doma srebrno žensko uro. — V Singerjevih ulicah je našel v ponedeljek zvečer krojaški pomočnik Franc Lukežič, stanujoč na Gradu št. 15, bicikel, ki ima sprednje kolo pokvarjeno. — Na poti od Lat-termanovega drevoreda po Franca Jožefa cesti in po Prešernovih in Špitalskih ulicah do Lingerjevih ulic je bil izgubljen svilnat pas temno-rudeče barve z dvema zaponama. — **Najdeno.** Krojačev sin Vik-tor Podkrajske, Radeckega ceste št. 1, je našel včeraj popoldne na Sv. Petra nasipu še skoraj novo uro-bu-dilko.

za prodajo naše domače
slivovke in tropinovke
za Ljubljano in Kranjsko deželo
z visoko provizijo.
Grajščina Hijacintjevo
v Krapini na Hrvaškem

Pisarniški prostori
v pritličju, obstoječi iz dveh sob, se oddajo s 1. avgustom.
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.
(1483-3)

Gospica
vešča knjigovodstva, želi dobiti službo kot (1445-3)
blagajničarka, komptoristinja ali prodajalka.
Ponudbe do 15. junija t. l. pod „Trajna služba“ upravništvu „Sl. N.“

Narodna kavarna.
Vsak dan svež sladoled in ledena kava.
Istotam se oddajo v drugo roko ti-le časopisi: (1478-2)
„Neue Freie Presse“, „Fremden-Blatt“, „Extra-Blatt“, „Politik“, „Arbeiter Zeitung“, „Wiener Zeitung“, „Süd Steirische Presse“, „Narodny List“, „Narodni Politika“, „Čas“, „Slovenski Narod“, „Slovenec“, „Edinost“, „Soča“, „Slovian“, „Hrvatsko Pravo“, „Novi List“, „Nada“, „Vienac“, „Interesante Blatt“, „Illustrazione Italiana“, „The Graphic“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izved iz voznega reda.
veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebni vlak v Trbiž od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 8. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m jutraj osebni vlak v Dunaja, čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak v Dunaja, čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II. razr.), Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega. Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Lince, Budjevice, Plzen, Marijinih varov, Hebra, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane juž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano juž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1)

P. n.
Usojam si slavnemu občinstvu, posebno svojim cenjenim odjemalcem najvljudneje naznaniti, da bodem, doslej pod trdko **Andr. Druškovič-a naslednik Val. Golob**
obstoječo trgovino z železnino, ključarskimi izdelki, kovinskim blagom in poljedelskimi stroji nadalje vodil nespremenjeno pod trdko
Valentin Golob
v Ljubljani, Mestni trg šte. 10.
Zahvaljujoč se cenjenim odjemalcem za doslej mi v toliki meri izkazovano zaupanje, hočem se kolikor mogoče truditi tudi v bodoče, da bodem mogel vsaki najsmelejši zahtevi kar najbolje, točno in po najnižji ceni ustreči ter se priporočam z odličnim spoštovanjem
Valentin Golob.
(1506-1)

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsakezi slovensko-narodno upravo. (26-63)
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

1000 kron
ako je goljufjal!
Brezakrbo rodbinsko srečo jamči knjiga o preobrem blagoslovu otrok. Z več tisoč zahvalnimi pismi petilja diakretno za 90 vin. v avstr. znamenitih gospi
A. Kaupa
Berlin S. W. 230 Lindenstrasse 47.
(1339-7)

Triumph-štedilna ognjišča
za gospodinjstva, ekonomije i. t. dr. v vsakršni izpeljavi. Ze 30 let so najbolje priznana. Priznana tudi kot najboljše in najtrpežnejše izdelke. Največja prihranitev goriva. Specialiteta: Štedilna ognjišča za hotele, gostilne, restavracije, kavarne i. dr. Ceniki in proračuni na razpolago. Glavni katalog franco proti doposlani znamki. (862-20)
Tovarna za štedilna ognjišča „Triumph“
S. Goldschmidt & sin
Wels IS. Gorenje Avstrijsko.

V Ameriko
je najkrajša, najprijetnejša in najcenejša vožnja čez Francosko
Havre — New-York ali Antwerpen — New-York, Havre — Philadelphia ali Antwerpen — Philadelphia.
Natančnejša pojasnila in cene natanja radovoljno in zastonj (1204-6)
Ivan Bihej
zastopnik generalne agenture (za celo Švico) v Buksu (meja) zraven kolodvora.

Služba tajnika
za slovenski odbor vseslovenske umetniško-obrtne razstave v Peterburgu se razpisuje.
Kompetenti pošljejo najšvoge prošnje podkrepjene z dokazi sposobnosti ter svoje pogoje na podpisane. Znanje ruskega jezika daje prednost. (1499-2)
Za odbor:
Jos. Lenarčič, Vrhnik.
GRAND PRIX
Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. (231-37)
Resna ženitna ponudba.
Trgovec, star 30 let, z lepo trgovino, v lepem trgu na Spodnjem Štajerskem, želi gospodično, katera ima veselje do trgovine in primerno vsoto denarja v zakon vzeti.
Pisma naj se pošiljajo pod „Trgovina 1000“. Poste restante Rogatec, Štajersko. (1494-2)

Lawn-tennis prostor
na dirkališču se odda
za 3 dni v tednu.
Natančnejše se poizve v „Sokolovi“ telovadnici v „Narodnem domu“ v ponedeljkih, sredo in sobotah od 5. do 6. ure zvečer. (1495-2)

Proda se po nizki ceni: dvojen kozolec
s tremi okni, dalje poslopje, ki se zdaj rabi za hlev in je v dobrem stanu, kakor tudi drvarnica, izvrsten material za zidanje, strešina in končno studenec. (1464-3)
Vpraša se na Poljanski cesti št. 14, I. nadstropje, od 8. do 10. ure.

Jako zabavni koncertni aparati s ploščami.
RUDOLF WEBER
urar v Ljubljani, Stari trg šte. 16.

Najboljše spanje
z blaženim čutom v želodcu podeli zvečer požirek Klauer-jevega „Triglava“.
Edino pristen pri (11-124)
Edmund Kavčič-u
v Ljubljani, Prešernove ulice v steklenicah po K 4.—, 2-20 in 1-20.

Išče se lokal
s kuhinjo za takoj, ali v kratkem času v Ljubljani oziroma Sv. Petra predmestju, blizu kolodvora ali vojašnice. (1452-3)
Ponudbe sprejema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

Aparat kakor kaže podoba stane 75 K.
Večji aparati, kakor tudi automati za gostilničarje do 240 K. (732-30)
Prodaja tudi na obroke. Velika izbira gramofonskih plošč. Zamenjava starih plošč. Ceniki zastonj.

Naročajte izborno
Ljubljansko delniško pivo
iz pivovaren v Žalcu in Laškem trgu.
Naročila sprejema
Centralna pisarna v Ljubljani, Gradišče šte. 7.

Na splošno znanje
naj blagovolijo vzeti posebno p. n. gospodje gosti, restavratjerji in gostilničarji, da se dobijo
vsak dan ob pol 6. zvečer
sveže pečene
cesarske žemlje in solnati rožički
v parni pekarni (1447-3)
J. J. KANTZ
Rimska cesta šte. 16.

49 stavbnih parcel
se proda po ceni v Rožni dolini vis-à-vis Glinč.
Ker so parcele majhne, so pripravne posebno za male obrtnike, ki si želijo zgraditi svoj lastni dom.
Vse drugo pri lastniku **Rudolfu Oroszyu, Ljubljana, Slomškove ulice št. 13.**
(1486-2)

Prevzela bi se rada
dobro idoča
gostilna ali restavracija
bodisi v Ljubljani ali pa na
deželi. (1444-3)
Ponudbe do 10. junija t. l. pod
„gostilna“ na upravnishvo »SI Nar«.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in ekskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Eskompt in inkasso menio.

Daje prodajne na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Borana naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na višje knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Razpis službe.

Pri I. okrajni posojilnici in hranilnici v Kamniku se razpisuje služba
posojilničnega uradnika

z začetno letno plačo 1600 kron. Plača se bode pozneje zvišala. Prednost imajo prosilci s kavejo in ki so pri enakih zavodih že službovali. Prošnje je vlagati do 20. junija t. l. pri podpisnem načelstvu. Nastop službe je 1. julija t. l. Za slučaj pa, da bi prosilec lahko službo poprej nastopil, naj se to v prošnji navede.

I. okrajna posojilnica in hranilnica v Kamniku

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Načelnik: Jos. Močnik.

(1475-2)

Prevzetje restavracije.

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da sem prevzel
restavracijo v hotelu „Graizer“

s sobami za prenočišče vred

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 32.

Imel bodem vedno razna pristna vina, vedno sveže pivo ter bode skrbjeno za dobra in ukusna mrzla in gorka jedila.

Potrudil se bodem, da ustrežem častitostim gostom z zmernimi cenami, točno in prijazno postrežbo ter se priporočam kar najprijazneje za mnogobrojen obisk.

Z odličnim spoštovanjem

Anton de Schiava, restavrat.

(1479-2)

Izvolite ogledati mojo

(1205-11)

novu urejeno sukneno zalogo

v kateri se nahaja blizu 1000 raznovrstnih vzorcev

zadnje novosti

od gl. 150 do 6—

R. MIKLAUC

črni in modni kamgarn

ševijot iz Škofje Loke

trpežni lovski loden

doskin in tricot

Ljubljana

največja zaloga

največja zaloga

strogo nizke cene

strogo nizke cene

Špitalske ulice šte. 5

Vzorci pošiljam na

zahtevanje brezplačno

Izurjen dacar

samec, ki zamore položiti kavejo ter je zmožen nemškega jezika v govoru in pisavi in kakega slovanskega jezika vsaj v govoru se sprejme takoj proti dobri plači. Češćine zmožni imajo prednost.

(1430-4)

Ponudbe z referencami na upravništvu „Slov. Naroda“ pod „M. 103“.

—

Originalna steklenica

Ovekovesga priinovca.

Wilhelmov

zeliščni sok

mного let že priljubljeni

sok zoper kašelj

1 steklenica K 2.50

poštni colli = 6 steklenic K 10.—

franko a (2721-8)

na vsako pošto postajo pošilja

Franc Wilhelm, lekarnar

c. kr. dvorni zalagatelj

v Neunkirchen, Spodnje Avstrijsko.

Kot znamenje pristnosti je na zavoju vtisnjen grb trga Neunkirchen (devet cerkva). Dobiva se v vseh lekarnah.

Kjer se ne dobi, se pošlje direktno.

Slav. občinstvu si dovoljujeva naznaniti, da sva pričela s 1. majem t. na novo opremljeno

gostilno pri „avstrijskem cesarju“

Sv. Petra cesta št. 5.

Skrbela bodeva za izvrstna in pristna vina, vedno sveže pivo in najokusnejša jedila, gorka in mrzla.

Za obilen obisk se najtopleje priporočata

(1492-)

Ivan in Marjeta Gorjup.

Sprejemajo se naročila za obed in večerjo.

Izvrstno kegljišće tudi klubom na razpolago. Nahaja se tudi prijeten vrt.

Novost za Ljubljano in Kranjsko

so nekrhljive cvetlične deše, lonci, šardinjeri, vaze itd. iz lesovine in papir-maše ter popolnoma nepremočne, temno in svetlo zelene, temno in svetlo rujave, tudi sive z zlatimi ali srebrnimi progami, 3 ali brez dršaja, različno oslikane, tudi brez slikarji, da jih zamore vsak sam oslikati, najlepši kras za sobe ali cerkve. Dobijo se v različni velikosti po tovarniških cenah in sicer od 1 K dalje samo v trgovini s cvetlicami in semeni

Al. Korsika, Selenburgove ulice 5

kjer se dobiyo tudi druge, k temu prikladne sveže in suhe rastline, palme itd. po zelo nizki ceni.

Z velespoštovanjem

Alojzij Korsika.

(3134 47)

Najelegantnejša prodajalnica oblek.

Največja izbira najfinejših izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi najnovejše v damski konfekciji po najnižjih cenah.

„Angleško skladišće oblek“

v Ljubljani, Mestni trg šte. 5

F. M. Netschek, c. kr. dvorni založnik

O. BERNATOVIČ, poslovodja.

(1496-2)

Otvoritev v soboto, 30. maja t. l., v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Bratje Novakovič

lastniki vinogradov na otoku Braču in v makarskem primorju v Dalmaciji

uljudno naznanjajo sl. občinstvu stolnega mesta Ljubljane

da so otvorili v soboto, dne 30. t. m.

Prvo uzorno skladišće dalmatinskih vin

v steklenicah in na debelo

v Ljubljani, na Starem trgu 15

ter se uljudno priporočajo v izdatna naročila. — Na izbero imajo izključno pristna, izbrana vina lastnega pridelka po različni primerno nizki ceni.

(1487-2)

Vzorci vina za poskušnjo, ceniki in natančnejša pojasnila dajejo se rade volje v skladišču na Starem trgu št. 15.

Na željo oziroma zahtevo dostavlja se naročeno vino franko na dom.